

Og hr. Peter Brixtofte leverer jo ikke selv noget som helst svar på, hvor det så er, Venstre vil spare, og hvad det er for et offentligt forbrug, der efter Venstres mening er gået for vidt. Men når hr. Peter Brixtofte ikke selv vil svare, vil jeg gerne levere et bidrag:

At de gamle mennesker i Viborg Kommune nu selv skal betale for deres rengøring – det er en typisk kommune i provinsen, hvor formanden for socialudvalget er fra Venstre – er det den slags besparelser, Venstre vil have som kompensation for det frygtelige socialistiske indgreb, der er foretaget her.

Og jeg vil gerne have et ordentligt svar; ellers må vi jo selv digte det.

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

Nu kom der jo et eksempel fra Viborg Kommune, hvor der er en socialdemokratisk borgmester, så jeg vil ikke komme ind på dét konkrete eksempel, men der er jo mange andre eksempler på, hvordan man kan nedbringe den offentlige sektors udgifter, hvis man bærer sig fornuftigt ad.

Det er faktisk sådan, at Finansministeriet har lavet bøger, hvor man direkte anviser, hvordan man kan nedbringe de offentlige udgifter. Så det er bare om at leve op til det og gennemføre beslutningen. Man kan f.eks. gennemføre en udlicitering af opgaverne, sådan at man får konkurrence om at udføre tingene bedst og billigst for den offentlige sektor. Det giver færre udgifter og en bedre effektivitet. Man kan f.eks. lave et bedre arbejdsmarked, som er mere effektivt, hvor man kan sikre sig, at alle kan komme i arbejde, i stedet for at der er en hel masse, som slet ikke står til rådighed, men som stadig væk får milliarder i indtægter fra den offentlige. Så man kan lave mange ting, hvis man vil.

Og jeg havde faktisk også den overbevisning, at Det Radikale Venstre havde et kritisk syn på den offentlige sektor og også ville være med til at øge effektiviteten i den offentlige sektor i stedet for bare her og nu at modsætte sig det alternativ, som Venstre står for.

Vi har fremlagt et helt konkret finanslovpålæg, og der kan man se milliard for milliard, hvordan besparelserne fremkommer. Vi har peget på en række principielle ting, som skal gennemføres. Vi vil have mere valgfrihed i den offentlige sektor. Alt det vil vi, fordi vi vil have

begrænset den offentlige sektor i forhold til i dag.

Det er da helt acceptabelt, at nogle har en anden mening. Det var bare min opfattelse indtil for nylig, at Det Radikale Venstre var enig med regeringen.

Jeg bliver spurgt om meget, men har kun følgende at sige om 1986-indgrebet, som man er ude efter. Man spurgte, om det også var et socialistisk indgreb: Der var da også socialistiske elementer dengang. Det var jo derfor, at man lavede et forlig. Socialdemokratiet var med. Man må se 1986-indgrebet i en helhed, hvor man også tog fat på den offentlige sektors udgifter og fjernede dyrtidspensionerne på arbejdsmarkedet. Det var altså en helhed, hvor man sørgede for at forbedre konkurrenceevnen for erhvervslivet, og hvor man prøvede at stoppe udgiftsvæksten i den offentlige sektor, samtidig med at man greb ind over for det private forbrug. Derfor var der en helhed dengang. Der er ingen helhed nu. Det er kun et ensidigt indgreb vendt mod den private opsparing.

Første næstformand (Birte Weiss):

Vi tager så den sidste runde af korte bemærkninger, og det er først hr. Frank Aaen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Man kan jo blive nøjsom, så jeg er nødt til at sige tak for svaret. Nu fik vi at vide, at et af Venstres forslag er privatisering og mere privatisering og endnu mere privatisering. Nu kan man jo selvfølgelig spørge sig selv, om det er en løsning på de problemer, der er i økonomien, men det var da et svar.

Et andet svar – det var lidt mere utydeligt – var at henvise til finanslovsforslagene. Der er jo ikke så mange danskere, der lige kan huske, hvad V og K foreslog under finansloven. Jeg husker noget af det, bl.a. at alle udgifter, der gik til at gøre det bedre for miljøet, skulle skæres ned, at det skulle være dyrere at uddanne sig, at der skulle være en lang række besparelser på arbejdsmarkedspolitikken.

Når hr. Peter Brixtofte siger, at vi skal have et bedre arbejdsmarked, hvad betyder det så? Hvem går ikke ind for et bedre arbejdsmarked? Man er jo nødt til at oversætte for befolkningen, hvad det går ud på. Et bedre arbejdsmarked betyder i en liberal filosofi hårdere vilkår for de arbejdsløse.